

dan på den proposition i ämnet, som kunde bli va riksdagen förelagd, till inköp för telegrafverkets räkning av fastighet i Råsunda för budgetåret 1936/1937 beräkna ett reservationsanslag av 30,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i förenämnda proposition nr 96 (punkt 3) föreslagit riksdagen att till inköp för telegrafverkets räkning av fastighet i Råsunda för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag, att utgå av lånemedel, av 30,000 kronor.

Telegrafstyrelsens av departementschefen förordade förslag har synts riksdagen böra godkännas. Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen till inköp för telegrafverkets räkning av fastighet i Råsunda för budgetåret 1936/1937 anvisat ett reservationsanslag av 30,000 kronor, att utgå av lånemedel.

4:o) **Telefonstationsbyggnad i Tureberg.** Kungl. Maj:t har i statsverkspropositionen (punkt 10) föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde bli va riksdagen förelagd, till telefonstationsbyggnad i Tureberg för budgetåret 1936/1937 beräkna ett reservationsanslag av 125,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i förenämnda proposition nr 96 (punkt 4) föreslagit riksdagen att till telefonstationsbyggnad i Tureberg för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag, att utgå av lånemedel, av 125,000 kronor.

Då Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke givit riksdagen anledning till erinran, har riksdagen till telefonstationsbyggnad i Tureberg för budgetåret 1936/1937 anvisat ett reservationsanslag av 125,000 kronor, att utgå av lånemedel.

Stockholm den 21 april 1936.

Med undersätlig vördnad.

Nr 168.

Godkänd av första kammaren den 21 april 1936.

Godkänd av andra kammaren den 21 april 1936.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner om statlig automobiltrafik mellan Pajala och Kiruna.

(Statsutskottets utlåtande nr 70.)

Till Konungen.

I motionerna I: 240 och II: 546, har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att en statlig automobiltrafik i enlighet med de för automobillinjen Övertorneå—Pajala tillämpade bestämmelser (samtrafik med statens järnvägar med genomgående person- och godstariffer) måtte, till en början försöksvis och eventuellt genom samordnande av redan befintlig post- och enskild busstrafik, anordnas mellan Pajala och Kiruna järnvägsstation, samt för bestridande av härmed förenade kostnader för budgetåret 1936/1937

anvisa ett anslag av högst 50,000 kronor, eller, därest detta icke kunde beviljas, hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning av ifrågavarande kommunikationsspörsmål.

Trafiken å den cirka 19 mil långa sträckan Pajala—Kiruna upprätthålles för närvarande — förutom av vissa privata person- och lastbilägare — av två privata busslinjer. Enligt vad som från kommunalt håll uppgivits äro båda dessa busslinjer ekonomiskt svaga företag utan möjlighet att på ett tillfredsställande sätt tillgodose trafikbehovet.

Riksdagen har redan tidigare år 1929, i anledning av väckt motion, haft under öfvervägande frågan om statlig busstrafik å linjen Pajala—Kiruna. I statsutskottets av riksdagen godkända utlåtande (nr 9) uttalades sympatier för motionsförslaget, men framhölls, att de i motionen framförda önskemålen syntes komma att beaktas utan någon särskild riksdagens åtgärd. Härvid åsyftades, att de postverkets omnibussar, som bleve övertaliga i samband med statens järnvägars övertagande av busstrafiken å linjen Övertorneå—Pajala, skulle kunna insättas på linjen Pajala—Kiruna. Någon dylik postdiligenstrafik på linjen Pajala—Kiruna har dock ej ännu igångsatts.

Såsom i de nu väckta motionerna framhållits — och jämväl tidigare av riksdagens vederbörande utskott betonats — kunna särskilda skäl åberopas för att staten lämnar sitt bistånd för att skaffa förbättrade kommunikationer åt befolkningen i den vidsträckt, mellan järnvägslinjen Boden—Kiruna och Torne älv belägna gränsbygden. Att märka är hurusom denna befolknings redan förut hårda livsbetingelser i viss mån torde hava ytterligare skärpts genom koncentrationen av gruvdriften till malmfälten vid riksgränsbanan. Vid sidan av skogsbruket är i dessa trakter huvudnäringen jordbruk, för vilkets fortsatta utveckling goda förutsättningar anses föreligga. Avsättningsmöjligheterna till gruvsamhällena av lantmannaprodukter samt skogsprodukter böra särskilt beaktas. Från de berörda kommunerna har framhållits den avgörande betydelse, som förbättrade och mera regelbundna samfärdsförbindelser skulle hava för att vidmakthålla en livskraftig, arbetsduglig jordbrukarbefolkning, vars förekomst dessutom är en betingelse för tillgodogörandet av därvarande skogsområden.

Med hänsyn till nu angivna omständigheter finner riksdagen frågan om en statlig automobiltrafik å linjen Pajala—Kiruna vara förtjänt av öfvervägande från Kungl. Maj:ts sida. Såsom av motionärerna framhållits synes den ekonomiska insats, som för ändamålet kan erfordras, ej behöva bliva alltför vittutseende. Närmast torde väl böra undersökas, huruvida ej trafiken kan omhänderhavas av postverket, på sätt redan är fallet i fråga om ett flertal postdiligenslinjer, som för närvarande tillgodose kommunikationsbehoven inom andra glest befolkade trakter i Norrland.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande möjligheterna till en förbättring av samfärdsförbindelserna å sträckan Pajala—Kiruna.

Stockholm den 21 april 1936.

Med undersåtlig vördnad.
